

man tror, at Irak bliver afvæbnet, når Saddam Hussein sidder ved magten.

Det må man tage konsekvensen af. Irak skal afvæbnes, således at Irak og Saddam Hussein ikke har en mulighed for at destabilisere regionen og at udgøre den trussel mod menneskeheden, den trussel, som han er, og som han gennem sine gerninger har vist han er.

Jeg vil så stadig væk personlig mene, at det kun kan være en gevinst for det irakiske folk, hvis Saddam Hussein bliver fjernet fra magten og man får indført demokrati og nyt styre. For er der nogle, der lider under Saddam Husseins diktatur og hans paranoia, så er det det irakiske folk, og dem synes jeg også at man bør skænke en tanke her i dag.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Frank Jensen som ordfører.

Frank Jensen (S):

Den danske regering har truffet en historisk beslutning – desværre er der tale om en forkert beslutning – om, at Danmark skal deltage i en krig, uden at det er støttet af et bredt flertal her i Folketinget. Det er et brud af historiske dimensioner på den tradition, vi har haft her i landet. Der er ingen historiske fortilfælde for, at en dansk regering vil sende danske soldater til krigshandlinger, uden at det er støttet af et bredt flertal her i salen.

Det beklager vi dybt fra Socialdemokraternes side. Det er ulykkeligt for Danmark. Det er regeringens valg.

Vi Socialdemokrater har i de seneste uger haft en klar oplevelse af, at vi og regeringen var enige om linjen i Irakkrisen, nemlig at Danmark kun ville kunne sende danske soldater til krig i Irak, hvis der foreligger en ny beslutning i FN. Vi havde klart den oplevelse, at vi var enige med regeringen om, at den tidligere sikkerhedsrådsresolution 1441 af 8. november sidste år ikke er grundlag nok for at indlede en krig.

Den holdning har Danmark ikke stået alene med. Tværtimod blev det klart udtrykt af et stort flertal af de lande, der stemte for resolution 1441, at det ikke var en adgangsbillet til at starte en krig.

I dag må vi spørge, om det hele blot har været et mummiespil fra regeringens side. I hvert fald føler vi os ført bag lyset i den her sag af regeringen. Også med de spørgsmål, der er haglet ned over udenrigsministeren her i Folketingssalen, føler vi os i dag dybt, dybt svigtet.

Den danske statsminister påtager sig et stort ansvar ved at insistere på at deltage i den amerikansk ledede aktion uden om FN. FN's Sikkerhedsråd er sat ud af spillet, et kæmpe tilbageskridt for den internationale retsorden, som vi også troede at Venstre og De Konservative var tilhængere af, en ydmygelse af FN, et NATO og et EU, der er splittet i stumper og stykker.

Her efter godt to timers debat må vi nu konstatere, at det folkeretlige grundlag, regeringen nu vil indlede krig på, er ikkeeksisterende efter FN-pagten.

Kl. 11.20

Den danske statsminister bidrog på et meget tidligt tidspunkt til at splitte Europa ved at være medunderskriver på et læserbrev til støtte for USA's præsidents linje over for Irak imod bl.a. vores nærmeste naboer i Europa.

Den danske statsminister har valgt en anden kurs end de andre nordiske lande og vore nærmeste europæiske naboer, ja, faktisk en kurs, der er anderledes end det meste af resten af verden. Alt tyder på, at det kun er meget få lande, der vil bakke op med direkte militære bidrag til den USA-ledede krig, men her er Danmark altså med.

Socialdemokratiets linje har været den samme fra første færd. Vi har støttet FN-sporet for at lægge maksimalt pres på diktatoren i Bagdad. Regeringen har skiftet spor og isoleret Danmark fra vores nærmeste naboer i Norden og i EU.

Regeringen bringer Danmark ud i en uholdbar situation – også de danske soldater. Det er ikke rimeligt at sende danske soldater i krig på et smalt flertal i Folketinget.

Vi Socialdemokrater har foreslået regeringen at sammensætte et storstilet humanitært program og en indsats i samarbejde med de nordiske lande. Her vil regeringen kunne samle bred støtte i Tinget.

Det kan nås endnu, hvis regeringen trækker de militære bidrag ud af beslutningsforslaget, indgår i åbne drøftelser med os andre om et dansk bidrag, der kan hjælpe civilbefolkningen i Irak under krigen, og starter drøftelser om vores bidrag til genopbygning, efter at krigshandlingerne er afsluttet.

Her vil vi opfordre regeringen til allerede nu at indlede drøftelser med Folketingets partier om, hvordan vi kan sikre en genopbygning af Irak og bidrage til en demokratisering af landet, når det nuværende regime i Bagdad er væk.

Jeg håber, vi her vil opleve en regering, der mere ærligt vil forsøge at inddrage Folketingets